

stifte en Gjæld paa 54,600 Kr. Altsaa, det foregaende Theateraar var drevet med et Tab af i det Hele 74,600 Kr. Den nævnte Gjæld af 54,600 Kr. viste sig under følgende Form: en Gjæld til Sorø Akademi paa 70,000 Kr. og en Kassebeholdning. Nu skulde altsaa Theatret begynde sin Virksomhed i de Maaned, hvori der ikke spilles, Juli og August, og Lønne Personalet. Naar de Herrer ville se efter i Finantsloven, ville De se, at samtlige Lønninger ved det kongelige Theater udgjøre lidt over 400,000 Kr. Den 1ste September, da der endnu ikke er spillet og ingen Penge tjent, skulde Theatret altsaa ogsaa betale Lønninger, altsaa i Alt for de tre Maaned 100,000 Kr. Det haaber jeg er klart. Der var i det foregaende Theateraar bestilt en Leverance af Løved, som nu var modtagen, og man kunde hver Dag vente, at den skulde betales; det var fjøbt særdeles billigt i Udlandet for 15,000 Kr., som Theatret saaledes maatte have tilrede. Fremdeles skulde der allerede i de første Dage i September betale 12,000 Kr. i Assurance — en Sum, det forresten senere er lykkedes mig at nedsætte noget —, det blev altsaa 127,000 Kr., som Theatret nødvendig maatte have. Endelig var Scenegulvets Omlægning allerede besluttet i det foregaende Aar, og deraf blev indrilt 8de September betalt ca. 5,000 Kr.; ogsaa denne Sum maatte Theatret have. De Herrer ville se, at vi nu ere oppe i over 130,000 Kr. Og naar det nu tillige erindres, at Theaterbygningens Vedligeholdelse selvfølgelig finder Sted i Sommermaanederne, at der, inden den nye Saison begynder, maa males Dekorationer, anskaffes Kostumer, betales Forfatterhonorar osv., saa ville de Herrer se, at 140,000 Kr. er et overordentligt lille Tal, jeg her nævner som det fuldstændig nødvendige Beløb, Theatret maa have til sin Disposition i de paagjældende 3 Maaned. Vilke Pengemidler havde nu Theatret til sin Raadighed? Det havde en Kassebeholdning, der for Theatrets Bedkommende selvfølgelig var forskjellen mellem de 54,600 Kr. og de 70,000 Kr., som det skyldte til Sorø Akademi, men det havde dog nogle flere Pengemidler, idet der i Theatrets Kasse altid findes forskjellige Summer, som tilhøre Andre, men som Theatret midlertidig kan raade over. Saaledes indeholdes maanedlig de forskjellige Summer til Livrenteanstalten, ligesom en stor Del af Personalet lader sin Husleie indeholde maanedlig, saa at Berterne kunne faae den ved Theaterkassen, og endvidere indeholdes der Kontingent til Begravelseskasser, Sjælpekasser og forskjellige andre Kasser — Penge altsaa, som ere i Theatrets Kasse, og som det for en Tid kan raade over. Dette Beløb var omtrent 30,000 Kr. paa Liden gæstionis. Desuden modtog Theatret i Begyndelsen af Theateraaret $\frac{2}{5}$ af Statsstilbudet, der, som bekendt, den Gang var 60,000 Kr., altsaa 24,000 Kr. Saaledes havde Theatret til sin Raadighed den 1ste Juli 54,000

Kr. Naar de Herrer nu se, at der er laant til de ovennævnte Udgifter i forskjellige Smaasummer 85,000 Kr., og De lægge disse to Summer sammen, ville De komme til en Hovedsum af 139,000 Kr., eller omtrent den Sum, som det maatte anses for aldeles nødvendigt for Theatret at have til sin Disposition. Der har ikke været tænkt paa, end ikke i Drømme, at laane en eneste Dre til at betale ældre Gjæld med, og det vilde jo ogsaa være det Besynderligste af Verden at laane Penge hos Sorø Akademi til at betale Sorø Akademi med, og andre Steder veed jeg ikke, hvor Theatret kunde gaa hen og laane Penge. Dette har Theatret indlært ikke gjort, og jeg haaber derfor, at det meget ærede Mindretal, der har udtalt, at det ikke kan billiges, at Theatret til Dækning af sin Gjæld optager nye og større Laan, vil erkende, at han ikke har faaet det rette Syn paa dette iøvrigt jo meget udviklede Forhold. Det vilde glæde mig særdeles meget netop fra det ærede Medlems Side at faae en Udtalelse om, at han tog sin Indstilling tilbage, thi er Noget klart, forekommer det mig, det er det, jeg her har sagt, at der fra Theatrets Side ikke har været Tanke om at stifte nye Laan for dermed at betale den gamle Gjæld af 70,000 Kr. Det ærede Medlem maa, efter hvad jeg har sagt, kunne tage sin Indstilling tilbage, og jeg skal sige det ærede Medlem, hvorfor jeg sætter saa megen Pris derpaa. Det er, fordi Udenforstaaende, om end feilagtig, let kunne faae den Tanke, at der ogsaa i, hvad der angaar Statsrevisionen og dens Virksomhed, kan tages politiske Hensyn, og det vilde jeg finde overordentlig ubeldigt, thi, dersom ikke altid Statsrevisionens Maal er at repræsentere, om jeg maa sige den rene Retfærdighed, uafhængigt af alle politiske Hensyn, saa er dens Opgave forspildt, saa er den ikke Andet end 4 Lønnede Pladser, og saa har dens Virksomhed ingen Betydning. Men jeg vil heller ikke haabe, at det nogensinde skal komme saa vidt. Jeg kommer nu til disse 35,000 Kr. Hvorledes har Theatret sig ad, da det begyndte at tjene Penge? Theatret havde for Driftens Skyld maattet laane 85,000 Kr. og havde fra gammel Tid — hvad det Theateraar ikke kunde gjøre for — en Gjæld paa sig af 70,000 Kr. Saasnart Theatret begyndte at spille i September Maaned og havde saa mange Penge, at det kunde affe Penge til næste Maanedes Lønninger, til Feu og til Onsdagsregningerne, begyndte det at betale sin Gjæld. Man beholdt ikke Pengene indtil den 31te Mars, og hvorfor ikke? For ikke at falde i Fristelse. Naar nemlig et Theater har mange Penge til Raadighed, falder det let i Fristelse. Der fter jo idelig til enhver Theaterbestyrer Raad saa fra enet Krog og saa fra en anden Krog, at det, den næst gjør, er aldeles urigtigt. Det har jo altid været saaledes og vil formentlig altid i Evigheds bernes Evighed vedblive at være saaledes, at Alt, hvad en Theaterbestyrer gjør, er aldeles galt, al-